

spørgsmålet om hjemsendelse af græske børn.*) Der forelå et resolutionsforslag, hvortil Danmark var forslagsstiller sammen med Australien, Frankrig og Holland. Forslaget anmodede generalsekretæren og Røde Kors om at fortsætte deres anstrengelser med at tilbageføre de græske børn, og henstillede til alle stater, hvori der befinder sig græske børn, at samarbejde med generalsekretæren og Røde Kors-organisationer for at sende disse børn tilbage, samt oprettede en stående kommission, der skulle forhandle med repræsentanter for hver stat.

Et ændringsforslag fra Sovjetunionen, der i hovedsagen gik ud på at slette det stykke i resolutionen, der omhandlede oprettelsen af en stående kommission, blev forkastet, og resolutionsforslaget godkendtes med 53 stemmer, medens 5 afholdt sig fra at stemme.

Det blev endvidere vedtaget, at den stående kommission skulle bestå af repræsentanter for Peru, Philippinerne og Sverige.

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen den 1. december 1950 med 50 stemmer. Et fra sovjetrussisk side fremsat ændringsforslag af samme indhold, som foreslået i udvalget, blev forkastet med stort flertal.

6. Overholdelse af menneskerettighederne.

I henhold til den af 4. forsamling den 22. oktober 1949 vedtagne resolution om at afæske den mellemfolkelige domstol et responsum angående Bulgariens, Rumæniens og Ungarns overholdelse af menneskerettighederne og de fundamentale friheder**) havde domstolen den 30. marts 1950 afgivet et responsum, der gik ud på, at de allieredes diplomatiske henvendelser udgjorde et stridsspørgsmål, der faldt ind under fredstraktaternes bestemmelser, og at de tre landes regeringer var forpligtet til at udpege repræsentanter til kommissionerne. Derimod mente domstolen ifølge et responsum af 18. juli 1950 ikke, at generalsekretæren kunne udpege de tre medlemmer til kommis-

sionen. På grundlag af domstolens responsum blev sagen behandlet i det politiske ad hoc udvalg, hvis overvejende flertal gjorde gældende, at udvalget savnede materiale til at kunne udtale sig om, hvorvidt Bulgarien, Rumænien og Ungarn havde handlet imod fredstraktaternes forpligtelser til at sikre menneskerettighederne og de grundlæggende friheder indenfor deres områder.

Et af Australien fremsat resolutionsforslag gik i hovedtrækkene ud på at fordømme de tre landes nægtelse af at opfylde deres forpligtelser til at udpege kommissionsmedlemmer, at udtale den opfattelse, at de tre landes holdning tydede på, at de var på det rene med, at der var sket et brud på fredstraktaternes bestemmelser, samt at opfordre FNs medlemmer og særlig fredstraktaternes medkontrahenter til at forelægge generalsekretæren alle bevisligheder vedrørende disse spørgsmål.

Den danske delegation stemte for resolutionsforslaget, der godkendtes af udvalget med 39 stemmer mod 6. Resolutionen vedtoges af plenarforsamlingen den 3. november 1950 med 40 stemmer mod 5, medens 12 afholdt sig fra at stemme.

7. Medlemsstaternes forhold til Spanien.

Første plenarforsamlings 2. del vedtog den 12. december 1946 en resolution, hvori det dels henstilledes at udelukke Franco-regeringen i Spanien fra medlemskab i internationale institutioner i forbindelse med FN, dels henstilledes til medlemsstaterne at tilbagekalde deres i Madrid akkrediterede ambassadører og gesandter***). Da denne resolution havde vist sig ikke at virke efter sin hensigt, blev der allerede under 3. forsamling gjort forsøg på at få bestemmelsen ophævet, uden at det dog lykkedes****). Spørgsmålet var påny sat på dagsordenen for 5. forsamling af Den Dominikanske Republik og Peru. Det behandlede i ad hoc udvalget fra den 27. til den

*) Se beretn. 3. saml. 1. del, s. 14, og 4. saml., s. 12.

**) Se beretn. 4. saml., s. 15—17.

***) Se beretn. 1. saml. 2. del, s. 28 og 92.

****) Se beretn. 3. saml. 2. del, s. 4.